

स्तोत्ररत्नं अथवा आलवन्दारस्तोत्रम्

Stotraratnam or Alavandarastotram

sanskritdocuments.org

February 21, 2018

Stotraratnam or Alavandarastotram

स्तोत्ररत्नं अथवा आलवन्दारस्तोत्रम्

Sanskrit Document Information

Text title : stotraratnam athavA AlavandAraStotram

File name : stotraratnaAlavandAra.itx

Category : vishhnu, krishna, vishnu, yAmunAchArya

Location : doc_vishhnu

Author : yAmunachArya

Transliterated by : Rajnarayanan C K krajnara at gmail.com

Proofread by : Rajnarayanan C K krajnara at gmail.com, PSA Easwaran

Latest update : February 21, 2018

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

February 21, 2018

sanskritdocuments.org

Stotraratnam or Alavandarastotram

स्तोत्ररत्नं अथवा आलवन्दारस्तोत्रम्

स्वाद्यन्निड सर्वेषां त्रयन्तार्थं सुदुर्गुलम् ।
स्तोत्रयामास योगीन्द्रस्तं वन्दे यामुनाह्वयम् ॥

नमो नमो यामुनाय यामुनाय नमो नमः ।
नमो नमो यामुनाय यामुनाय नमो नमः ॥

नमो यामुनपादाब्जश्रेणुभिः पावितात्मने ।
विदिताभिल वेधाय गुरवे विदितात्मने ॥

नमोऽयिन्त्याद्भुताङ्गिष्ठ ज्ञानवैराग्यराशये ।
नाथाय मुनयेऽगाधभगवद्भक्तिस्निहये ॥ १ ॥

तस्मै नमो मधुञ्जिदङ्घ्रिसरोजतत्त्वज्ञानानुरागमङ्गिमातिशयान्तसीम्ने ।
नाथाय नाथमुनयेऽत्र परत्र यापि नित्यं यदीययराणौ शरणं मदीयम् ॥ २ ॥

भूयो नमोऽपरिमिताय्युतभक्तिरत्न-
ज्ञानामृताब्धिपरिवाडशुभैर्वयोभिः ।
लोकेऽवतीर्णपरमार्थसमग्रभक्ति-
योगाय नाथमुनये यमिनां वराय ॥ ३ ॥

तत्त्वेन यश्चिदयिदीश्वरतत्त्वभावभोगापवर्गतदृष्टपायगतीरुदारः ।
सन्दर्शयन्निरमभीत पुराणरत्नं तस्मै नमो मुनिवराय पराशराय ॥ ४ ॥

माता पिता युवतयस्तनया विभूतिस्सर्वं यदेव नियमेन मदन्वयानाम् ।
आद्यस्य नः कुलपतेर्वकुलाभिरामं श्रीभक्तदङ्घ्रियुगलं प्रणामामि भूधर्मा ॥ ५ ॥

यन्मूर्ध्नि मे श्रुतिशिरस्सु यत्माति यस्मि-
न्नस्मन्मनोरथपथस्सडलस्समेति ।
स्तोष्यामि नः कुलधनं कुलदैवतं त-
त्पादारविन्दमरविन्दविलोचनस्य ॥ ६ ॥

तत्त्वेन यस्य मडिमार्णवशीकराणु-
शशक्यो न मातुमपि शर्वपितामडाद्यैः ।
कर्तुं तदीयमडिमस्तुतिमुद्यताय
मड्यं नमोऽस्तु कवये निरुपत्रपाय ॥ ७ ॥

यद्वा श्रमावधि यथामति वाप्यशक्त-
स्स्तौभ्येवमेव भलु तेऽपि सदा स्तुवन्तः ।
वेदाश्चतुर्भुभमुभाश्च मडामार्णवान्तः
को मज्जतोरणुकुलायलयोर्विशेषः ॥ ८ ॥

डिञ्चैष शक्त्यतिशयेन न तेऽनुकम्भ्य-
स्स्तोतापि तु स्तुतिःकृतेन परिश्रमेण ।
तत्र श्रुमस्तु सुलभो मम मन्दुबुद्धे-
रित्युद्यमोऽयमुच्चितो मम याञ्जनेत्र ॥ ९ ॥

नावेक्षसे यदि ततो भुवनान्यमूनि
नालं प्रभो भवितुमेव कुतः प्रवृत्तिः ।
अेवं निसर्गसुलुडि त्वयि सर्वजन्तो-
स्स्वामिन्विशित्रमिदमाश्रितवत्सलत्वम् ॥ १० ॥

स्वाभाविडानवडिकातिशयेशितुत्वं
नारायण त्वयि न मृष्यति वैदिकः कः ।
ब्रह्मा शिवश्शतमभः परमस्वराडि-
त्येतेऽपि यस्य मडिमार्णवविप्रुषस्ते ॥ ११ ॥

कश्श्रीशिश्रयः परमसत्त्वसमाश्रयः कः
कः पुण्डरीकनयनः पुरुषोत्तमः कः ।
कस्यायुतायुतशतैककलांशकांशे
विश्वं विशित्रयिदयित्प्रविभागवृत्तम् ॥ १२ ॥

वेदापडाऱगुरुपातकटैत्यपीडा-
धापद्विमोचनमडिष्ठकलप्रदानैः ।
कोऽन्यः प्रजापशुपती परिपाति कस्य
पादोदकेन स शिवस्स्वशिरोधृतेन ॥ १३ ॥

कस्योदरे डरविरिञ्चिमुभः प्रपञ्चः
को रक्षतीममजनिष्ट य कस्य नाभेः ।

कान्त्वा निगीर्य पुनरुद्भिरति त्वदन्यः

कः केन वैष परवानिति शक्यशुङ्गः ॥ १४ ॥

त्वां शीलरूपयस्वितैः परमप्रकृष्ट-

सत्त्वेन सात्त्विकतया प्रभवैश्च शास्त्रैः ।

प्रख्यातदैवपरमार्थविदां मतैश्च

नैवासुरप्रकृतयः प्रभवन्ति षोडशुम् ॥ १५ ॥

उल्लङ्घितत्रिविधसीमसमातिशायि-

सम्भावनां तव परिब्रह्मिभस्वभावम् ।

मायाभलेन भवताऽपि निगूढ्यमानं

पश्यन्ति केचिदनिशं त्वदनन्यभावाः ॥ १६ ॥

यदण्डमण्डान्तरगोचरं य यद्दशोत्तराण्यावरणानि यानि य ।

गुणाः प्रधानं पुरुषः परम्पदं परात्परं ब्रह्म य ते विभूतयः ॥ १७ ॥

वशी वदान्यो गुणवानृशुशुचिर्मुद्दुर्दयालुर्मधुरस्त्विस्वरस्समः ।

कृती कृतज्ञस्त्वमसि स्वभावतस्समस्तकल्याणगुणामृतोदधिः ॥ १८ ॥

उपर्युपर्यञ्जलुवोऽपि पूरुषान्प्रकल्प्य ते ये शतमित्यनुकृमात् ।

गिरस्त्वद्वैकैकगुणावधीप्सया सदास्थिता नोद्यमतोऽतिशेरते ॥ १९ ॥

त्वदाश्रितानां जगद्गुणवस्थितिप्रणाल्याशसंसारविमोचनाद्यः ।

भवन्ति लीलाविधयश्च वैदिकास्त्वदीयगाम्भीरमनोऽनुसारिणः ॥ २० ॥

नमो नमो वाङ्मनसातिभूमये नमो नमो वाङ्मनसैकभूमये ।

नमो नमोऽनन्तमहाविभूतये नमो नमोऽनन्तद्वैकसिन्धवे ॥ २१ ॥

न धर्मनिष्ठोऽस्मि न यात्मवेदी न भक्तिमांस्त्वय्यरण्यारविन्दे ।

अकिञ्चनोऽनन्यगतिश्शरण्य त्वत्पादमूलं शरणं प्रपद्ये ॥ २२ ॥

न निन्दितं कर्म तदस्ति लोके सडस्रशो यत्र मया व्यधायि ।

सोऽहं विपाकावसरे मुकुन्दं कन्दामि सम्प्रत्यगतिस्तवाग्रे ॥ २३ ॥

निमज्जतोऽनन्तभवाण्वान्तश्चिराय मे कूलमिवासि लब्धः ।

त्वयापि लब्धं भगवन्न्रिदानीमनुत्तमं पात्रमिदं दयायाः ॥ २४ ॥

अभूत्पूर्वं मम भावि किं वा सर्वं सडे मे सडजं छि द्दुःखम् ।

किन्तु त्वदग्रे शरणागतानां पराभवो नाथ न तेऽनुरुपः ॥ २५ ॥

निरासकस्यापि न तावदुत्सहे मलेशे डातुं तव पादपङ्कजम् ।
रुषा निरस्तोऽपि शिशुस्तनन्धयो न जातु मातुश्चरणौ जिडासति ॥ २६ ॥
तवामृतस्यन्दिनि पादपङ्कजे निवेशितात्मा कथमन्यद्विच्छति ।
स्थितोऽरविन्दे मकरन्दनिर्भरे मधुप्रतो नेक्षुरकं छि वीक्षते ॥ २७ ॥
त्वदङ्घ्रिमुद्दिश्य कदापि केनचिद्यथा तथा वाऽपि सकृत्कृतोऽप्यलिः ।
तद्वैव मुष्णात्यशुभान्यशेषतश्शुभानि पुष्पाति न जातु ङीयते ॥ २८ ॥
उदीर्णसंसारदवाशुशुक्लाणि क्षणेन निर्व्याप्य परं य निर्वृतिम् ।
प्रयच्छति त्वय्यरणारुणाम्बुजद्वयानुरागामृतसिन्धुशीकरः ॥ २९ ॥
विलासविक्रान्तपरावरालयं नमस्यदार्तिक्षपणो कृतक्षणम् ।
धनं मदीयं तव पादपङ्कजं कदा नु साक्षात्करवाणि यक्षुषा ॥ ३० ॥
कदा पुनश्शङ्खभरथाङ्गकल्पकध्वजारविन्दोऽशुशुभलाञ्छनम् ।
त्रिविक्रम त्वय्यरणाम्बुजद्वयं मदीयमूर्धानमलङ्कुरिष्यति ॥ ३१ ॥
विराजमानोज्ज्वलपीतवाससं स्मितातसीसूनसमामलच्छविम् ।
निमग्ननाभिं तनुभध्यमुन्नतं विशालवक्षस्थलशोभिलक्षणम् ॥ ३२ ॥
यकासतं ज्याकिण्डकशैशुभैश्चतुर्भिराजानुविलम्बिभिर्भुजैः ।
प्रियावतंसोत्पलकर्णभूषणश्र्वालयकाबन्धविमर्दशंसिभिः ॥ ३३ ॥
उदगापीनांसविलम्बिकुण्डलालकावलीबन्धुरकम्बुन्धरम् ।
भुभश्रिया न्यक्कृतपूर्णा निर्मलामृतांशुभिर्भाम्बुरुडोऽज्ज्वलश्रियम् ॥ ३४ ॥
प्रभुद्गमुग्धाम्बुजयारुलोयनं सविभ्रमभ्रूलतमुज्ज्वललाधरम् ।
शुचिस्मितं कोमलगाण्डमुन्नतं ललाटपर्यन्तविलम्बितालकम् ॥ ३५ ॥
स्फुरत्किरीटाङ्गदण्डारकण्ठिकामणीन्द्रकाञ्चुगुणनूपुरादिभिः ।
रथाङ्गशङ्खासिगदाधनुर्वरैर्लसत्तुलस्यावनमालयोऽज्ज्वलम् ॥ ३६ ॥
यकर्थं यस्या भवनं भुजान्तरं तव प्रियं धाम यदीयजन्मभूः ।
जगत्समस्तं यदपाङ्गसंश्रयं यदर्थमम्भोधिरमन्थयन्धि य ॥ ३७ ॥
स्ववैश्वरुघोषा सदाऽनुभूतयाप्यपूर्ववद्विस्मयमादधानया ।
गुणो न रुपोऽपि विलासयेष्टितैस्सदा तवैवोचितया तव श्रिया ॥ ३८ ॥
तया सडासीनमनन्तभोगिनि प्रकृष्टविज्ञानबलैकधामनि ।
हृणामिन्नित्रातमयूषमार्गलप्रकाशमानोऽदरदिव्यधामनि ॥ ३९ ॥

निवासशय्यासनपादुकांशुकोपधानवर्षातपवारण्णादिभिः ।

शरीरभेदैस्तव शेषतां गतेर्यथोचितं शेषं छतीर्यते जनैः ॥ ४० ॥

दासस्साभा वाडनमासनं ध्वजो यस्ते वितानं व्यजनं त्रयीमयः ।

उपस्थितं तेन पुरो गरुत्मता त्वद्दृग्भिसम्मर्दङ्किण्णाङ्गुशोभिना ॥ ४१ ॥

var त्वद्दृग्भिसंस्पर्शसुपैककामिना

त्वदीयभुक्तोर्जितशेषभोजिना त्वया निवृष्टात्मभरेण यद्यथा ।

प्रियेण सेनापतिना न्यवेदि तत्तथाऽनुजानन्तमुदारवीक्षणैः ॥ ४२ ॥

उतामिलकलेशमलैस्त्वभावतस्सदानुकूल्यैकरसैस्तवोचितैः ।

गृहीततत्तत्परिचारसाधनैर्निषेव्यमाणं सखिवैर्यथोचितम् ॥ ४३ ॥

अपूर्वनानारसभावनिर्भरप्रबद्धया मुग्धविदग्धलीलया ।

क्षण्णाणुवत्क्षिप्तपरादिकालया प्रदर्षयन्तं मडिर्षी मडाभुजम् ॥ ४४ ॥

अचिन्त्यदिव्याद्भुतनित्ययौवनस्वभावलावण्यमयामृतोदधिम् ।

श्रियशिश्रयं भक्तजनैकश्रुवितं समर्थमापत्सम्भमर्थिकल्पकम् ॥ ४५ ॥

भवन्तमेवानुयत्निरन्तरप्रशान्तनिश्शेषमनोरथान्तरः ।

कदाडमैकान्तिकनित्यकिङ्करः प्रदर्षयिष्यामि सनाथश्रुवितः ॥ ४६ ॥

धिगशुचिमविनीतं निर्दयं मामलज्जं

परमपुरुष योऽहं योगिवर्याग्रगण्यैः ।

विधिशिवसनकाद्यैर्ध्यातुमत्यन्तदूरं

तव परिजनभावं कामये कामवृत्तः ॥ ४७ ॥

अपराधसदस्रभाजनं पतितं भीमभवाण्वोदरे ।

अगतिं शरणागतं हरे कृपया डेवलमात्मसात्कुरु ॥ ४८ ॥

अविवेकधनान्धदिङ्मुणे बडुघा सन्ततदुःखवर्षिणि ।

भगवन्भवद्दुर्दिने पथस्थलितं मामवलोकयाञ्च्युत ॥ ४९ ॥

न मृषा परमार्थमेव मे शृणु विज्ञापनमेकमत्रतः ।

यदि मे न दधिष्यसे ततो दयनीयस्तव नाथ दुर्लभः ॥ ५० ॥

तदहं त्वदृते न नाथवान्मदृते त्वं दयनीयवान्न य ।

विधिमिर्मितमेतदन्यं भगवन्पालय मा स्म जैडुम्यया ॥ ५१ ॥

वपुरादिषु योऽपि कोऽपि वा गुणतोऽसानि यथातथाविधः ।
तद्यं तव पादपद्मयोरुभयैव मया समर्पितः ॥ ५२ ॥

मम नाथ यदस्ति योऽस्म्यहं सकलं तद्धि तवैव माधव ।
नियतस्वमिति प्रबुद्धधीरथवा किन्तु समर्पयामि ते ॥ ५३ ॥

अवबोधितवानिमां यथा मयि नित्यां भवदीयतां स्वयम् ।
कृपयैवमनन्यभोग्यतां भगवन्भक्तिमपि प्रयच्छ मे ॥ ५४ ॥

तवदास्यसुषुप्तैकसङ्गिनां भवनेष्वस्त्वपि कीटजन्म मे ।
उतरावसथेषु मास्म भूदपि मे जन्म यत्तुर्भुभात्मना ॥ ५५ ॥

सकृत्त्वदाकारविलोकनाशया तृणीकृतानुत्तमभुक्तिमुक्तिभिः ।
महात्मभिर्माभवलोक्यतां नय क्षणोऽपि ते यद्विरडोऽतिदुस्सखः ॥ ५६ ॥

न देहं न प्राणान्न च सुभमशेषाभिलषितं
न यात्मानं नान्यत्किमपि तव शेषत्वविभवात् ।
अलिर्भूतं नाथ क्षणमपि सहे यातु शतथा
विनाशं तत्सत्यं मधुमथन विज्ञापनमिदम् ॥ ५७ ॥

दुरन्तस्थानादरेपरिडरणीयस्य मडतो
विडीनायारोडं नृपशुरशुभस्यास्पदमपि ।
ध्यासिन्धो बन्धो निरवधिकवात्सल्यजलधे ।
तव स्मारं स्मारं गुणगणामितीच्छामि गतभीः ॥ ५८ ॥

अनिच्छन्नध्येवं यद्वि पुनरितीच्छन्न्रिव रज-
स्तमश्छन्नश्छन्नस्तुतिवचनभङ्गीमरययम् ।
तथापीत्यं रूपं वचनमवलम्ब्यापि कृपया
त्वमेवैव भूतं धरणिधर मे शिक्षय मनः ॥ ५९ ॥

पिता त्वं माता त्वं दयित तनयस्त्वं प्रियसुहृ-
त्वमेव त्वं मित्रं गुरुरसि गतिश्चासि जगताम् ।
त्वदीयस्त्वद्भृत्यस्तव परिजनस्त्वद्भ्रतिरहं
प्रपन्नश्चैवं सत्यहमपि तवैवास्मि हि भरः ॥ ६० ॥

जनित्वाऽहं वंशे मडति जगति ध्यातयशसां
शुथीनां युक्तानां गुणपुरुषतत्त्वस्थितिविदाम् ।
निसर्गादिव त्वय्यरण्यकमलैकान्तमनसा-

मधोधः पापात्मा शरणाद् निमज्जामि तमसि ॥ ६१ ॥

अमर्यादः क्षुद्रश्चलमतिरसूयाप्रसवभूः
कृतघ्नो दुर्मात्री स्मरपरवशो वञ्चनपरः ।
नृशंसः पापिष्ठः कथमलमितो दुःखजलधे-
रपारादृत्तीर्णस्तव परिचरेयं चरणयोः ॥ ६२ ॥

रघुवर यदभूस्त्वं तादृशो वायसस्य
प्रजातं धृति दयालुर्यथ्य यैद्यस्य कृषणः ।
प्रतिभवमपराद्धुर्मुग्धसायुज्यदोऽभू-
र्वदं किमपदमागस्तस्य तेऽस्ति क्षमायाः ॥ ६३ ॥

ननु प्रपन्नस्सकृदेव नाथ तवाऽहमस्मीति यथायमानः ।
तवानुकम्प्यस्मरतः प्रतिज्ञां मटेकवर्जं किमिदं व्रतं ते ॥ ६४ ॥

अकृत्रिमत्वञ्चरणारविन्दप्रेमप्रकर्षावधिमात्मवन्तम् ।
पितामहं नाथमुनिं विलोक्य प्रसीद मद्भूतमयिन्तयित्वा ॥ ६५ ॥

यत्पादाभ्भोरुण्डध्यानविध्वस्ताशेषकल्मषः ।
वस्तुताभुपयातोऽहं यामुनेयां नमामितम् ॥ ६६ ॥

॥ धृति श्रीमधामुनमुनिविरचितं श्रीआलवन्दारस्तोत्ररत्नं सम्पूर्णम् ॥

Encoded by Rajnarayanan C K krajnara at gmail.com

Proofread by Rajnarayanan C K krajnara at gmail.com, PSA Easwaran

——
Stotraratnam or Alavandarastotram

pdf was typeset on February 21, 2018

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

